

Ο αιχμάλωτος σαλπικτής

/ Πεμπτουσία

πόλεμος μαινόταν ανάμεσα στους δυο εχθρούς. Η μάχη ήταν σκληρή. Κανείς δε φαινόταν πρόθυμος να υποχωρήσει. Ξαφνικά, οι στρατιώτες από τη μια πλευρά άρχισαν να υποχωρούν. Φαίνεται ότι ήθελαν να ανασυγκροτηθούν πριν την επόμενη μάχη. Όμως καθώς υποχωρούσαν, έπεσαν πάνω σε έναν σαλπικτή του αντίπαλου στρατοπέδου και τον έπιασαν αιχμάλωτο.

Όταν έφτασαν πίσω στο στρατόπεδο, ο αιχμάλωτος σαλπικτής στην αρχή προσπάθησε να λυθεί από τα σχοινιά που τον κρατούσαν δεμένο, μήπως και μπορέσει να δραπετεύσει αλλά μάταια. Κοίταξε τους εχθρούς του. Είδε ότι είχαν άγριες διαθέσεις. Ίσως και να σκέφτονταν να τον σκοτώσουν. Δεν υπήρχε άλλη λύση - ο μόνος τρόπος για να σώσει τη ζωή του ήταν να τους κάνει να τον λυπηθούν.

- Σας παρακαλώ, μην με σκοτώσετε, άρχισε να ικετεύει τους στρατιώτες. Εγώ δεν είμαι μαχητής, ούτε έχω σκοτώσει ποτέ κανέναν. Δεν ήμουν ούτε είμαι απειλή για κανέναν. Σας παρακαλώ, αφήστε με να φύγω! Βλέπετε, ούτε όπλο κρατάω! Μόνο τη σάλπιγγά μου έχω!

Οι στρατιώτες στην αρχή σκέφτηκαν τα λόγια του. Αλλά δεν απάντησαν. Τότε φάνηκε ένας αξιωματικός από το βάθος, που είχε ακούσει τα λόγια του σαλπικτή. Κοίταξε τον αιχμάλωτο στα μάτια και του αποκρίθηκε:

- Το ότι φυσάς τη σάλπιγγα είναι ένας λόγος παραπάνω για να σε σκοτώσουμε. Γιατί εσύ είσαι εκείνος που δίνει το σύνθημα στους εχθρούς μας να σκοτώσουν τους συντρόφους μας!

Αυτά του είπε κι έφυγε. Οι υπόλοιποι στρατιώτες κοιτάχτηκαν μεταξύ τους. Δίκιο είχε ο αξιωματικός τους: **όποιος βάζει τους άλλους να κάνουν το κακό, όσο ακίνδυνος κι αν φαίνεται, αυτός είναι ο πιο κακός.**

Απόδοση: Α.Η.Σ.